„PLACAJUL"

văzut de Constantin Iordache

Autoportret

Într-unul din atelierele catedrei de desen tehnic și modelaj aparținînd Institutului de arhitectură. Dialogul spontan cu artistul plastic **Constantin Iordache**, ale cărui opere sînt inspirate în cea mai mare parte din efortul fizic, din încleștarea surprinsă în săli de sport sau pe stadioane.

— La ce lucrați?

— La o compoziție inspirată din rugby, pe care aș vrea s-o intitulez „Placaj".

— Rugbyul reprezintă una din vechile dv. pasiuni?

— Pasiunea este, într-adevăr, mai veche, dar subiectul de inspirație este relativ nou... Nu de mult, profesorul Ascanio Damian, rectorul Institutului, m-a invitat la un meci de rugby. Jucau studenții noștri, de la Arhitectură. Cu acest prilej, am surprins cîteva faze care mi-au mers la inimă. Și, de aici, compoziția... De altfel, tot cu o lucrare din rugby, am fost prezent într-o expoziție cu ani în urmă, prin 1950, în perioada începutului meu de activitate.

— O indiscreție. Ce va atras către arta plastică. Sau, poate, ar trebui să formulăm altfel întrebarea: de ce, ca artist, v-ați dedicat, într-o apreciabilă măsură, sportului?

— Răspunsul este foarte simplu. Fiindcă între artă și sport există o legătură foarte strînsă. Sînt două noțiuni care se completează, se află într-o armonie perfectă. Pentru un artist plastic tema sportivă reprezintă un izvor nesecat de inspirație.

— Ce ne rezervați pentru 1968, în afară de „Placaj"?

— Trei lucrări de proporții: „Sprintera", „Boxerul" și „Fotbalistul". Împreună cu altele, sper să le văd grupate cu prilejul vernisajului unei noi expoziții. Poate, tot la „Dinamo". Ar fi cea de a patra expoziție de cînd m-am dedicat sculpturii. Aș dori să mai spun că, în vederea Olimpiadei din Mexic, mă gîndesc la cîteva subiecte din caiac-canoe, din scrimă și din lupte.

— Dacă am încerca să... contabilizăm lucrările dv. cu temă sportivă...

— ...am ajunge foarte aproape de 150. Statuete, busturi, medalioane, basoreliefuri. Aproape toate genurile.

I. MITROFAN

Un post-scriptum care se impune. Activitatea lui **Constantin Iordache** care, de curînd, a împlinit 45 de ani, îmbrățișează și alte teme din viața oamenilor de artă și cultură, a marilor descoperitori. Nu este locul aici (și acum) să scriem pe larg despre ele. Dar, sublinierea ca atare am considerat-o necesară.

Ultimele retușuri la o nouă creație: „Boxerul"

Convorbiri cu dl. Gore

EVOLUȚIA LIMBAJULUI

Fotbalul feminin face prozeliți. Se pare că după demonstrațiile de la București, vom asista la meciuri (adică dispute) între femei și-n provincie, precum și — de ce nu? — la un campionat național. Dl. Gore mă ascultă cu atenție, apoi izbucnește-n rîs:

— De ce rîzi?

— Mă gîndeam la evoluția cuvintelor care cam însoțește cîteodată schimbările lumii. Ce însemna, în tinerețea mea, expresia aruncată unui celibatar: „domnule, îți recomand o partidă grozavă!"

...Și ce înseamnă astăzi.

DE CE A SUSPINAT?

— Toată lumea e de acord că finalele competițiilor mari (Cupa campionilor europeni, Cupa cupelor, Campionatul european) ar trebui să se desfășoare pe stadioane neutre. Altminteri, oricum ai privi lucrurile, echipele gazdă pornesc la drum favorite și, mai ales — favorizate.

— Fără îndoială, consimte dl. Gore. Fără îndoială. Și, în această ordine de idei, mă gîndesc să propun Federației noastre a solicita, în numele Bucureștiului, organizarea unei finale pentru 1969. E clar (suspină dl. Gore), e nespus de clar (încă un suspin) că atuncea nici una dintre finaliste nu va beneficia de avantajul terenului.

NICI UN SACRIFICIU NU-I PREA MARE

— Ce zici de piteșteni? Duminica trecută s-au transportat, cu trenuri speciale, autobuze și Renault-uri 16 în Capitală, năvălind, ca o armată de ocupație, pe „Republicii" și întrecîndu-i la număr (fapt unic în istoria sportului) pe susținătorii Progresului, echipă, totuși, gazdă.

— Am remarcat gestul. De altfel, adaugă dl. Gore, se pare că avem de-a face doar cu-n început. Spectatorii din Pitești sînt hotărîți, din devotament pentru club, să acționeze aidoma și în alte momente de cumpăt. De pildă, cu prilejul meciurilor de la anul pentru „Cupa orașelor tîrguri". Argeșenii s-au declarat dispuși să însoțească echipa în deplasare, fără preget, oriunde sorții ar stabili desfășurarea jocurilor: la Rusciuk sau la Neapole, la Brno sau Lisabona. Orișiunde. Fără a ține seama de lungimea drumului, de prețuri sau de osteneală.

„CU STADIONUL DUPĂ MINE..."

— Te-am zărit duminica trecută pe stradă. Orele cinci și jumătate. Umblai cam fără noimă în preajma lui „23 August", ascultînd meciurile cu un tranzistor la ureche.

— Și nu eram singurul, admite dl. Gore. Patru sau șapte milioane de oameni făceau același lucru, fiind încredințați că e mai dătător de voluptăți să nu vezi trei meciuri-cheie decît să vezi unul singur. Unde-am ajuns! Încotro ne îndreptăm! Cu cît trece vremea, cu atît se agravează despărțirea noastră de natură, de faptele vii, pe care le trădăm, înlocuindu-le cu produse artificiale. Și aceasta pe toate dimensiunile existenței. În locul legumelor proaspete din grădină — comprimatul la plic. În locul spectacolului de teatru cu actori (și — vai — actrițe!) în carne și oase — reproducerea la televiziune. În locul picturii cunoscută la muzeu — litografiile colorate. Pe urmă, de ce să ne mirăm? — în locul gazonului — un aparat de bachelită „Sony", unde intră, ca și cum ar fi fost concentrate prin procedee tehnice, șapte stadioane în același ceas. Și, mai departe, în locul jucătorilor — speakerii care, asemeni unor interi vocali, aleargă frenetic cu glasul vreme de nouăzeci de minute.

...Ce dramă! Între noi și realitate se-așează, agresiv și-atît de puternic, obiectele. Dialogul dintre individ și natură devine din ce în ce mai dificil. Domnul meu, am început să trăim prin intermediari.

pt. conformitate
AL. MIRODAN

Magazin

ÎNCĂ UN BILANȚ

Ultimul bilanț de la Grenoble: al barului de la Centrul de presă. Deși tarifele au fost reduse, încasările au atins suma de 77 000 de franci! Două capitole: băuturi nealcoolice — 1 000 franci; wisky — ... 25 000 de franci! Evident ziariștii au simțit nevoia să se consoleze pentru înfrîngerile favoriților lor...

Fanny Blankers-Koen la 50 de ani

Anii au trecut și peste „olandeza zburătoare". Marea sportivă a împlinit, recent, 50 de ani. Koen este posesoarea unui palmares cu totul excepțional: 4 titluri olimpice, 5 europene și 60 olandeze. Ea a doborît nu mai puțin de 60 de recorduri mondiale!

11 poante... boante

- O victorie obținută „cu orice preț" nu valorează nimic.
- După victorie, nimeni nu întreabă de tactică.
- Un legămînt cu sportul promite tinerețe eternă.
- Echipa în formă are vîntul în spate.
- Selecționerul este un Michelangelo: îndepărtează marmura inutilă.
- Portarului bun i se trag mingile în brațe.
- Fără surprize fotbalul nu ar fi decît baschet.
- Ocazia de șut nu o aștepți, o creezi.
- După 0—0 s-ar putea spune că meciul nici nu a avut loc.
- Meciurile le pierd antrenorii și le cîștigă jucătorii.
- Jucătorii atribuie victoria tehnicii, antrenorii pregătirii fizice, iar cronicarii tacticii, și toți au dreptate.

N. B.

MATTY — Cu și fără speranțe...

RĂSPUNDE Ion Poștașu

P. BRESAN, BUCUREȘTI. Am citit cu mult interes scrisoarea dv. A sosit, într-adevăr, vremea unor reforme radicale în fotbalul nostru, care să-l scoată din mediocritatea în care se zbate. Reținem și ideea schimbării denumirii unor echipe. *„Vrem un Juventus (chiar și la Ploiești), un Venus, un Sportul Studențesc, o Ripensia, Unirea Tricolor etc".* Cel mai urgent lucru este însă ca echipele noastre să-și schimbe jocul, nu numele! Credeți că, sub numele de Ripensia, o echipă n-ar mai rata atîta? Să încercăm și soluția aceasta. Celelalte, au eșuat!...

N. COSTACHE, PLOIEȘTI. 1) Gheorghe Grozea este originar din Giurgiu (născut aici la 12 ianuarie 1945). Debutul fotbalistic... oficial: la Dunărea Giurgiu, în 1961. Între anii 1964—67 a jucat (de fapt, a fost mai mult rezervă!) la Dinamo București. De aici, a trecut la Petrolul. 2) Pele s-a accidentat în meciul cu Bulgaria, din cadrul turneului final al C.M. Nerestabilit complet, el a intrat totuși în echipa Braziliei în partida cu Portugalia, în care a fost lovit din nou (agresorul: Morais), trebuind să părăsească definitiv terenul de joc.

STEFAN ALESAN, SATU MARE. Ne atrageți atenția asupra

unui lucru puțin obișnuit: echipa Unio Satu Mare s-a clasat pe locul 8 în seria Nord a diviziei C (golaveraj: 35—25), fără să fi reușit să înscrie, de-a lungul campionatului, nici măcar un singur gol în deplasare! E mai bine totuși ca celelalte echipe să n-o imite. S-ar putea trezi pe ultimul loc!

IULIAN DRAGOMIR, COMUNA MEREI 1) Cele mai mari scoruri înregistrate în meciurile dintre Steaua și Petrolul? În favoarea echipei Steaua: 6—0, în 1951, 3—0 în 1952, 1957—58 și 1960—1961. În favoarea Petrolului: 3—0, în 1956, 6—1, în 1958—59, 6—2, în 1961—62 și 4—0 în 1962—63.

VASILE CRĂCIUN, CEHU SILVANIEI. În meciul cu Italia, din cadrul campionatului Europei, disputat la Neapole, noi am deschis scorul prin Dobrin, dintr-o pasă a lui Mircea Dridea. Scor final: 3—1 pentru italieni.

I. CHELEMAN, COMUNA CRISTUR. Ca să nu mai umblați „cu capul plecat" în fața colegului dv. de serviciu, ne grăbim să punem lucrurile la punct, corectînd astfel o greșeală apărută în ziarul nostru: în ediția 1967, finala C.C.E. la fotbal s-a disputat la Madrid, avînd ca eroi pe Internazionale și Celtic Glasgow. Scoțienii au învins cu 2—1, după ce italienii deschiseră scorul prin Mazzola, în urma unei lovituri de la 11 metri.

AUREL PROGA, BUZĂU. Iată datele cerute: Carol Haidu — 26 de ani, 1,90 m, 86 kg, Suciu Vasile — 26 de ani, 1,78 m — 70 kg, Dumitru Nicolae — 25 de ani, 1,79 m, 76 kg, Rotaru Radu — 22 de ani — 1,74 m, 71 kg, Hălmăgeanu Bujor — 27 de ani, 1,84 m, 76 kg. Sătmăreanu Ludovic — 24 de ani, 1,85 m, 83 kg, Negrea Vasile — 25 de ani, 1,75 m, 68 kg, Avram Sorin — 25 de ani, 1,73 m 71 kg, Popescu Dumitru — 26 de ani, 1,77 m, 76 kg, Constantin Gheorghe 36 de ani, 1,83 m, 79 kg, Voinea Florea — 26 de ani, 1,77 m, 72 kg, Crăiniceanu Carol — 29 de ani, 1,76 m, 66 kg, Vigu Iosif 21 de ani — 1,76 m, 73 kg, Pantea Niculae — 21 ani, 1,73 m, 65 kg, Soo Vasile — 25 de ani, 1,74 m, 70 kg, Tătaru Gheorghe — 19 ani, 1,70 m, 69 kg, Manea Dumitru — 19 ani, 1,79 m, 76 kg, Jenei Emerich — 31 ani, 1,75 m, 71 kg.

IOAN BARABAS, COMUNA MOSUNI. Dinamo București și Internaționale s-au întîlnit în două ediții ale Cupei campionilor europeni la fotbal. Iată rezultatele: 0—6 și 0—1, 2—1 și 0—2.

MIRCEA CEAUȘU, TĂNDĂREI. Bilan, de la Universitatea Craiova. Ce păcat însă că, de-atunci, a crescut numai în ani...

IOAN GUSAN, BACĂU. Datorită ultimului meci cu Dinamo București, Adam de la Universitatea Cluj, și-a asigurat cupa de golgeter. El a înscris 3 goluri, după ce, în toamnă realizase în fața aceleiași echipe 4 goluri. Faptul acesta v-a inspirat un catren:

Fii cavaler, Adame, frate,
Din cupa plină — jumătate
S-o dai lui... Datcu, fiindcă el
Te-a ajutat, cum știi, nițel!

Ilustrații: N. CLAUDIU

U.E.F.A. 1962. A și jucat, îmi iova, a făcut parte din lotul amintesc, în meciul cu Portu-

Caiacul amiral

Cu AUREL VERNESCU, pe drumurile performanței...

● La Snagov... ● Ce greu se cîștiă acum un titlu european! ● Din nou, triumf ● Un singur caiacist din lume poate învinge în proba de 500 m ● Revanșa a fost cîștigată net ● Și încă o medalie de aur ● Pe o filă albă...

Acum nu vom mai aștepta, cu nerăbdare și atîta emoție, telegramele agențiilor de presă. Și nici nu vor fi întrebări fără răspuns. Flotila europeană a caiacelor și canoelor a ancorat, de data aceasta, la Snagov. Este prima oară cînd elevii antrenorilor Radu Hușan și Nicolae Navasart atacă pe teren propriu titlurile continentale. Un avantaj? Fără discuție. Băieții noștri știu fiecare val al Snagovului. Dar, a devenit atît de greu să cîștigi! Altă dată veneau cîțiva zeci de sportivi. Acum sînt peste 400 din 18 țări. Nu numai atît. Cei mai buni — și sînt atît de mulți! — au făcut pregătiri mai intense ca oricînd. A trecut vremea cînd erau suficiente două-trei antrenamente săptămînale. Timpii au scăzut fantastic. Cine își încheia de obicei antrenamentul după 5 km, nu se oprește acum decît după 25 km, sau chiar mai mulți.

Și mai este ceva. Acum, printre oaspeții Snagovului se numără — cu două excepții, suedezul Sjodelius și caiacista vest-germană Annemarie Zimmermann — toți campioni olimpici de la Tokio. În frunte cu Rolf Petersson...

★

Triumful de la Jajce s-a repetat. Școala românească, școala sprinterilor — mai ales — de la Snagov a primit noi galoane de aur spre cinstea antrenorilor și echipei. România a cucerit primul loc atît în clasamentul pe puncte (139), cît și în cel al medaliilor (6—4—1). Au fost europenele care au arătat că noi știm să învățăm. A fost competiția continentală care a confirmat marea clasă a viteziștilor români (cu excepția probei de k1 1000 m au fost cîștigate toate întrecerile de 500 și 1 000 m). Au fost zilele recordului — încă neegalat — al lui Nicoară și H. Ivanov, fiecare de patru ori campion al Europei! A fost, totodată, prilejul oferit lui Aurel Vernescu să demonstreze tuturor că merita titlul olimpic de la Sagami.

★

Finală la caiac simplu 500 m. La start, cele mai rapide padele ale Europei. Deși pe altă distanță decît proba olimpică, toată lumea considera întrecerea drept revanșa Vernescu—Petersson... Va cîștiga campionul olimpic? Va rămîne Vernescu sprinterul numărul 1? Acolo era însă și Hansen, dar Vernescu plătise prea scump greșeala de la Tokio. Nu, acum va face tot ce este posibil ca să-și supravegheze toți adversarii. Sau, nu. Mai bine va lua un start bun și va trage cu toată puterea brațelor și a inimii pentru a fi mereu în față. S-a ținut de cuvîntul dat lui însuși. Și, poate, nemărturisit, lui Radu Hușan și spectatorilor, mai mulți decît văzuse pînă atunci Snagovul.

Nici o ezitare. Nici o greșeală. Mecanismul a funcționat perfect. Caiacul lui Aurel Vernescu a condus ca un vas amiral întreaga cursă. Nu l-a putut ajunge tehnicul Dieter Krause. A rămas și mai în urmă campionul olimpic, suedezul Rolf Petersson. Danezul Hansen a lăsat tuturor impresia că trăiește un penibil apus de glorie. Dar, nu era așa...

Deci, cu Petersson socotelile sînt oarecum încheiate. Aurel Vernescu domină, în continuare, plutonul sprinterilor europeni. Încă un titlu adăugat impresionantei sale colecții. Nu însă ultimul la campionatele continentale de la Snagov.

E prezent și în proba de caiac 4 — 1 000 m. Cîștigă echipajul condus de Nicoară. Cel al lui Vernescu ocupă locul secund, cum se spune, la un vîrf de barcă.

Proba olimpică de 1 000 m. Cînd nimeni nu mai credea în strălucirea lui Hansen, danezul cîștigă detașat, punînd din nou pe gînduri pe candidații la viitoarea medalie olimpică!

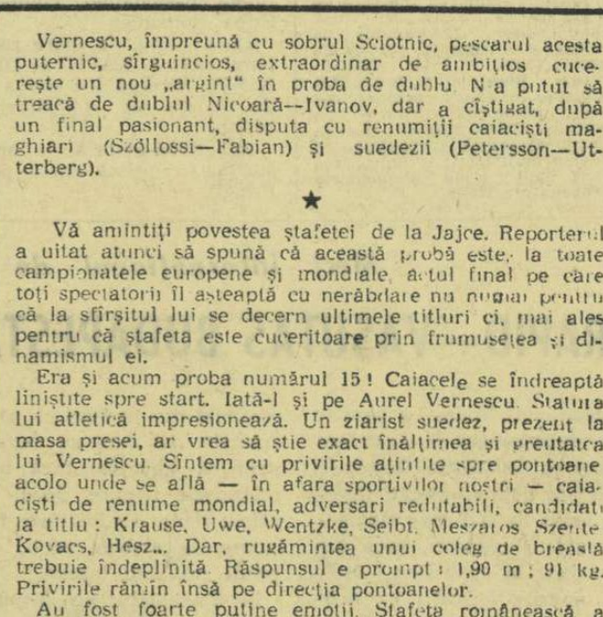

„Dublul" atitor victorii: Vernescu—Sciotnic
Foto: P. ROMOȘAN

Vernescu, împreună cu sobrul Sciotnic, pescarul acesta puternic, sîrguincios, extraordinar de ambițios cucerește un nou „argint" în proba de dublu. N a putut să treacă de dublul Nicoară—Ivanov, dar a cîștigat, după un final pasionant, disputa cu renumiții caiaciști maghiari (Szöllossi—Fabian) și suedezii (Petersson—Utterberg).

★

Vă amintiți povestea ștafetei de la Jajce. Reporterul a uitat atunci să spună că această probă este, la toate campionatele europene și mondiale, actul final pe care toți spectatorii îl așteaptă cu nerăbdare nu numai pentru că la sfîrșitul lui se decern ultimele titluri ci, mai ales pentru că ștafeta este cuceritoare prin frumusețea și dinamismul ei.

Era și acum proba numărul 15! Caiacele se îndreaptă liniștite spre start. Iată-l și pe Aurel Vernescu. Statura lui atletică impresionează. Un ziarist suedez, prezent la masa presei, ar vrea să știe exact înălțimea și greutatea lui Vernescu. Sîntem cu privirile ațintite spre pontoane acolo unde se află — în afara sportivilor noștri — caiaciști de renume mondial, adversari redutabili, candidați la titlu: Krause, Uwe, Wentzke, Seibt, Meszaros Szente Kovacs, Hesz... Dar, rugămintea unui coleg de breaslă trebuie îndeplinită. Răspunsul e prompt: 1,90 m; 91 kg. Privirile rămîn însă pe direcția pontoanelor.

Au fost foarte puține emoții. Ștafeta românească a condus tot timpul. Vernescu, Nicoară, Sciotnic și Ivanov au alcătuit o echipă omogenă, de mare valoare. N a fost nevoie de efortul supraomenesc de la Jajce. S-a cîștigat cu peste două secunde avans.

1965. Aurel Vernescu, dublu campion al Europei. În jurnalul intim al marelui nostru campion victoriile sînt scrise cu majuscule. Ca și numele partenerului — ideal, Atanasie Sciotnic. Pe o altă filă, albă, într-o noapte a fericirii pentru care nu se găsesc niciodată cuvintele, primul sprinter al Europei și al lumii a scris cu mîna tremurîndă: Petrișor Vernescu... Copilul cu ochii ca albastrul mării senine zîmbea în somn, în pătuțul de lîngă vitrina în care străluceau mai multe medalii ca anul trecut.

Dan GÂRLEȘTEANU

(va urma)

Numai cu suma de 765 lei, reprezentînd avansul pentru cumpărarea în rate a unui televizor „DACIA" puteți urmări desfășurarea Jocurilor Olimpice de vară din Mexic.

Prețul 5 100 lei. Se vinde și cu plata în rate.